

de spille paa deres Ydre. Det gaar til en Tid, men det gaar ikke i Længden. Der skal mere til end en letløbende Tunge og et elskværdigt Ydre. Der skal det til, at man sætter sig ind i Sagerne og gør et Arbejde med dem. Det er ikke den første Lejlighed, hvor jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem fra Assens bogstavelig ikke har kendt til de Ting, han stod her og lod Tungen løbe om. Det viser ogsaa det Eksempel, jeg nævned, at han har sagt, at man tidligere skulde have været over 1 Aar i Kommunen. Det, der foreslaas her, er i Virkeligheden den gamle Ordning under Højre, at man kun behøvede at have boet i Kommunen fra Efteraaret, saa fik man alligevel Valgret. Det var den Ordning, som det tidligere Flertal gik bort fra, som man skærpede ved 2—3 Aars Opholdsbestemmelsen.

Nu viser det sig for øvrigt, at baade det ærede Medlem fra Assens og det ærede Medlem fra Frederikssund holde saa stærkt paa denne Opholdsbestemmelse, forsvare den sagligt ud fra dens Værdi for de konservative Interesser. Det viser sig, at det altsaa ikke var en Indrømmelse, som Flertallet her gjorde til Flertallet i Landstinget, nej, det var noget, de selv vilde have gennemført. Det stod ikke i deres eget Forslag, som de havde kæmpet for ude i Befolkningen, og de undskyldte Indrømmelsen med, at det var en Indrømmelse overfor det Tryk, der var lagt paa dem fra Landstingets Side. Nu viser det sig, at de frikonservative Godsejere, da de kom med denne Forordning om det toaarige Ophold, talte ud af de Herrer Storbonderepræsentanters eget Hjerte. De frikonservative Godsejere have ligefrem kunnet gætte sig til, hvad de saakaldte Venstremænd, der væsentlig repræsenterede Storbondointeresser, inderst inde ønskede, men som de generede sig for selv at sige. De havde heldigvis de frikonservative Godsejere oppe i Landstinget til at formulere deres eget Hjertes Ønsker. Saaledes er altsaa Stillingen. Nu, da der foreligger et Forslag om at komme bort derfra, ville de ikke bort fra denne Bestemmelse, hverken det ærede Medlem fra Assens eller det ærede Medlem fra Frederikssund ville bort derfra. De ville ikke tilbage til den Ordning paa dette Punkt, som man havde under Højre. Nej, nu ville de staa paa den mere konservative Ordning, som vi paa dette Punkt have faaet under Venstre, fordi den stemmer med deres egne Klasseinteresser. Det viser sig atter her, at det ærede Med-

lem fra Æbeltoft (N. Neergaard), de Moderates Fører, havde Ret, naar han beklagede som en Virkning af det nuværende Tokammersystem den Kendsgerning, at Folk derved faa Lejlighed til at spille mere radikale ude i Agitationen og her i Tinget, end de i Virkeligheden ere.

Overfor min Paastand om, at Valgretsforliget af 1908 ikke havde skabt nogen social Magtforskydning, sagde det ærede Medlem fra Assens, at Vælgerne maatte dog selv om, hvorledes de ville stemme. Ja, det maa de, men de afgøre desværre ikke selv, om de overhovedet kunne komme til at stemme. Og det, der skete ved Valgretsforliget, var, at det daværende Flertal skar en hel Del Vælgere fra og derved berøvede Demokratiet en Indflydelse, som med Rette tilkom det ifølge dets Stykke.

Det ærede Medlem sagde om den Fortolkning af Bestemmelserne for København, som jeg paatalte, at det var en liberal Fortolkning, saa liberal, som det overhovedet efter den gældende Lovs Ord og Aand var muligt. At denne haarde Fortolkning er stemmende med Lovens Aand, tvivler jeg ikke om, thi det var en meget konservativ Aand, der gav sig Udtryk i Valgretsforliget af 1908. Men at den er stemmende med Lovens Ord, i hvert Fald nødvendiggjort af Lovens Ord, tillader jeg mig stadig at betvivle. Det ærede Medlem fra Assens slaar i det merommeldte Cirkulære af 15. December 1908 den Fortolkning fast, at man maatte kræve Betaling for sidste Kvartals Skat inden Valglisternes endelige Berigtigelse. Men derom staa der intet i Loven, og det ærede Medlem fra Assens kunde som Indenrigsminister akkurat lige saa godt have fortolket Loven saaledes: før Valglisternes Fremlæggelse. Og det havde været en liberal Fortolkning. Men det ærede Medlem kan virkelig ikke paastaa, at den Fortolkning, at Skatterestancer skulle være betalte inden Valglisternes endelige Berigtigelse, er den liberallest mulige Fortolkning, thi det er den haardest mulige. Man kan diskutere om, hvilken der er den rigtigste, men det ærede Medlems Fortolkning er absolut ikke den mest liberale, det er den mest illiberale.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa mine Betragtninger over Ordningen med Hensyn til Amtsraadene og sagde derom, at man kunde dog ikke regne med, at 17 af de kommunevalgte Valgmænd løb over. Han brugte gentagne Gange dette